

A fiatal felnőttek kapcsolata a háziállatokkal és az állatvédelmi törvények ismerete

Takács Kitti

Állattenyésztési mérnök BSc, nappali munkarend

Állattenyésztési Tudományok Intézet

Belső témavezető: Dr. Molnár Marcell, egyetemi docens, Állatnemesítési Tanszék

Dolgozatom célja a fiatal felnőttek és háziállataik közötti kapcsolat, valamint az állatvédelmi jogszabályokkal kapcsolatos ismereteik feltárása és elemzése. Vizsgálatom középpontjában az állatjóléthez és a felelős állattartás alapelveihez való viszonyuk, illetve az ezekre ható tényezők állnak, kiemelve az attitűdjeikre és szemléletformáló tapasztalataikra. Emellett arra is keresem a választ, hogyan értékelik a magyar állami hatóságok szerepvállalását e területeken, valamint milyen mértékben befolyásolják őket az állatvédelemmel foglalkozó civil szervezetek tevékenységei és kampányai.

Napjaink társadalmában az ember és a háziállat kapcsolata jelentős átalakuláson ment keresztül: a háziállat egyre inkább társállattá vált, amely a család szerves részeként, sok esetben szinte rokoni szerepben van jelen. Ez a változás nem csupán az életmódot és a mindennapi szokásokat formálja, hanem az etikai, jogi és szociális kérdések megítélését is új szempontba helyezi.

Megerősítést nyert számomra, hogy a fiatal felnőttek empatikusak, érzékenyek, de nem eléggé ismerik az állatvédelmi jogszabályokat, illetve a felelős állattartás összes szegmensét. Helyes volt hipotézisem, miszerint iskolai végzettségi szintjük, lakóhelyük, erősen befolyásolja szemléletüket, valamint az is, hogy az államhatósági szervek megítélésében kialakult bennük egy negatív megítélés.

Szakirodalmi adatokból kitűnik, hogy a társállattartás számtalan pozitív hatással bírhat. A háziállatok jelenléte csökkenti a stresszt, javítja a hangulatot és ösztönzi az aktív életmódot. Emellett erősíti a szociális kapcsolatokat, növeli az empátiát és hozzájárul a lelki egyensúly megőrzéséhez (Pikó és Palkovics, 2024). Irodalmi áttekintésem alapján a 20–30 éves korosztály a leginkább érintett és legjobban formálható, életkori sajátosságaiból adódóan. Az új szemléletmód kialakításában a média, mint legfőbb információforrás, valamint a civil szervezetek, mint szemléletformáló és közösségépítő erők játszanak meghatározó szerepet. Az állatjólét egyik fontos tényezője a környezetgazdagítás, ezért ezt a témát feldolgozásomban is bemutattam, továbbá kérdőívemben is szerepeltettem annak érdekében, hogy feltérképezem, a fiatal felnőttek mennyire ismerik és alkalmazzák ezt a gyakorlatban.

Ezekkel összefüggésbe hozható, hogy egyenes az arányosság az iskolai végzettség és a kérdőív kitöltési hajlandóság között. A háziállattal rendelkező kitöltők többsége városban él, főként kutyát, illetve macskát tartanak, nem fontos számukra a háziállat úgymond „haszna”, hanem egyszerű szimpátia alapján döntenek el, milyen fajta állatot tartanak kedvencként. Ismeretszerzési forrásnak az internetet, a médiát 81,3% részesíti előnyben, de sajnos még sokan, 43% használja segítségként barátokat és családi kapcsolataikat, mint nem hiteles forrást. Állatvédelmi jogi ismereteik szerint 66,4% közepesen tájékozottnak tartja magát és 12,1% saját bevallása alapján nagyon jól informált a témakörben. A korosztály 58,9%- a kiemelten fontosnak tartja, hogy a közélet és a politika az eddigénél jobban foglalkozzon az állatvédelem, illetve az állatjólét kérdéseivel.

Látszik a válaszokból, hogy sokan szeretnék tenni, ha visszaélést tapasztalnak, de bejelentéseikkel a legtöbben még mindig állatvédő szervezetekhez fordulnának.

Bizodalomra ad azonban okot, hogy sok időt töltenek el kedvenceikkel, többen közülük fontosnak tartják a megbízható forrásokat és ezért könyvekből, illetve állatorvostól kapott információkból építik fel tudásukat. Önkéntesség iránti igényük magas, 76,6% már részt is vett valamilyen állatjóléti, illetve állatvédelmi programban. Fő motivációjukként az öröm, illetve boldogság szerzés fogalmazható meg, hiszen a háziállatoknak ez a legfontosabb szerepe szerintük a fiatal felnőttek életében.

Még sok a teendő ahhoz, hogy Magyarországon az állatjólétben, illetve az állatvédelemben elérjük a kívánt szintet. A kérdőív kitöltőitől azonban számos értékes és megvalósítható ötlet érkezett a jelenlegi problémák orvoslására, melyeket saját javaslataimmal is kiegészítettem. E fejlesztési irányok megvalósítását olyan szemléletben lenne célszerű végezni, amely középpontba helyezi a pozitív pszichológia eszközeinek alkalmazását.

Ahogy Kunos (2009) is rámutat: „A munkával elfoglalt, lázas tevékenység hatalmas gyönyörűséget lel éppen az elfoglaltságban.” Ez a gondolat jól tükrözi, hogy az aktív részvétel, az elhivatottság és a cselekvés öröme az állatvédelem terén is kulcsfontosságú hajtóerő lehet.